

POD TRIGLAVOM

Pripoved napisala: SONJA in PRIMOŽ ARTAČ

Gledališka igra za otroke

Dramska upodobitev:

ALEKSANDAR DRAGAR in VERA POPOVIĆ

Scenograf in mojster: Tibor Farago

Razsvetljava: Robert Lacko

Galsba: Vladimir Lucić

IGRALCI

NIKOLA MATIJEVIĆ:

JAKOB ŠTRUKELJ

JELENA PERNAT:

ANA, Jakobova žena

STEFAN PAVKOVIĆ:

JOŽE MRAZ

MAŠA POPOVIĆ:

ZIMKA, Jožetova žena

DARIA POPOVIĆ:

MARJETKA, Jakobova in Anina hči

LAZAR MOČNIK:

JANEZ, Jakobov in Anin sin

SRĐAN PETER:

ŽUPAN

FILIP AVRAM:

ŠTEFAN

VELJKO MATIJEVIĆ:

TRGOVEC PRIMOŽ

DUŠAN MOČNIK:

POLICAJ

NIKOLA KERLEC in MARKO RAĐENOVIC:

KONJ Klatež

NEMANJA BARJAKTAROV, ŠIJAK OGNJEN, ZOJA in GALA ARTAČ ter DUNJA MATIJEVIĆ:

VASČANI

Premiera bo v LJUDSKEM GLEDALIŠČU TOŠA JOVANOVIĆ V ZRENJANINU, dne 31.05.2015 ob 19.00

VSTOP PROST!

VABLJEN!!

DRUŠTVO SLOVENCEV PLANIKA v ZRENJANINU.

DRUŠTVO SLOVENCEV PLANIKA

UČENCI DOPOLNILNE ŠOLE SLOVENSKEGA JEZIKA IN KULTURE

TRIGLAV - PRASLOVENSKI BOG

koji je oblačio polja travom i šume lišćem i vladao je plodovima zemlje. Postoji očigledna sličnost između Triglava i Svetovida. On ima tri glave na kojima su oči i usta povezani povezom. Kao vrhovni bog, on ima i trostruku ulogu božanstva koje obavlja tri funkcije: božanstvo rođenja, božanstvo zagrobnog života, smrti i predaka i božanstvo održanja čovekovog života. Pretpostavlja se da bi to moglo da simbolizuje tri carstva (nebo, zamju i pakao), a poveze je nosio da ne bi saznao ljudske grehove. Triglav je takođe dobar prorok i prorokuje preko njemu posvećenog crnog konja. Tog konja niko nije smeo da dotakne osim četiri žreca (vrača) koja su ga pazila i jedan je uvek išao za njim. Smatralo se da je Triglav izuzetno naklonjen ljudima. U slovenskim zemljama, mnoge planine i njihovi vrhovi nose ime boga Triglava.

V dolini triglavskih jezer in Komni so nedolgo nazaj bivale vile rojenice, ki so pomagale siromakom v stiskah. One so varovale skriti triglavski zakald v Bogatinu in kdorkoli je prišel v njihovo kraljestvo, so ga odvrnile s poti z grožečimi gibi: s plazovi, nalivi ali točo. Te žene so imele čredo belih koz, ki so se pasle na stenah, ki gledajo proti okoliškim dolinam. Prvi v čredi je bil neranjiv kozel z zlatimi rogovi. Pravili so mu Zlatorog. Če ga je strelec zadel, je iz njegove krvi zraslo čudovito zelišče, po imenu triglavskva roža. Po zaužitju tega zelišča je Zlatorog v hipu ozdravel.

Le tisti najbolj poučeni pa so vedeli, da Zlatorog svojih rogov ne uporablja samo za postavljanje v svoji čredi. Legenda je trdila, da naj bi rogovje služilo tudi kot ključ do skritega zaklada v gori Bogatin.

Nekega dne je nek trentarski lovec iz napuha in da bi dosegel skriti zaklad ter se postavil pred svojo izvoljenko, streljal na Zlatoroga. Ko ga je zadel, se je žival zatekla do strmih pečin. Lovec mu je sledil in opazil, da se je Zlatorog že naužil zdravilnih zelišč, ki so pogname iz tal prepojenih s z njegovo krvjo. Polna novih moći se je žival pognala proti lovcu in ga pahnila v prepad. Mlado truplo je drugo pomlad naplavila reka Soča. Takrat so iz njegovih rok iztrgali tudi šopek triglavskih rož.

Vile so s svojimi čredami koz dolino triglavskih jezer za vedno zapustile. Kozorog je iz gole jeze z rogov razbrrazil pokrajino in iz visokogorskih travnikov ustvari kamnita melišča. Še danes naj bi se na pobočjih gora poznali sledovi njegovih rogov.

LEGENDA O Zlatorogu

